

Dimecres 3 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 6,35-40): En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set. Però ja us ho he dit: vosaltres m'heu vist i encara no creieu. Tots els qui el meu Pare em dóna vindran a mi, i jo no trauré pas fora ningú que vingui a mi, perquè no he baixat del cel per fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat. I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que Ell m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. Perquè aquesta és la voluntat del meu Pare: que tots els qui veuen el Fill i creuen en Ell tinguin vida eterna. I jo els ressuscitaré el darrer dia».

«Qui ve a mi no passarà fam»

Fr. Gavan JENNINGS
(Dublín, Irlanda)

Avui veiem com li preocupen a Déu la nostra fam i la nostra set. ¿Com podríem continuar pensant que Déu és indiferent davant els nostres patiments? Més encara, massa freqüentment "rebutgem creure" en l'amor tendre que Déu té per cadascú de nosaltres. Bo i amagant-se a Si mateix en l'Eucaristia, Déu mostra la increïble distància que Ell està disposat a recórrer per tal de saciar la nostra set i la nostra fam.

Però, de quina "set" i de quina "fam" es tracta? En definitiva, són la fam i la set de la "vida eterna". La fam i la set físiques són solament un pàl·lid reflex d'un profund desig que cada home té davant la vida divina que solament el Crist pot abastar-nos. «Aquesta és la voluntat del meu Pare: que tots els qui veuen el Fill i creuen en Ell tinguin vida eterna» (Jn 6,39). I, què hem de fer per tal d'obtenir aquesta vida eterna tan desitjada?. Algun fet heroic o sobre-humà? No!, és quelcom molt més simple. Per això, Jesús diu: «Jo no trauré pas fora ningú que vingui a mi» (Jn 6,37). Nosaltres solament hem d'acudir a Ell, anar a Ell.

Aquestes paraules del Crist ens estimulen a apropar-nos a Ell cada dia en la Missa. Es la cosa més senzilla del món!: simplement, assistir a Missa; pregar i aleshores rebre el seu Cos. Quan ho fem, no només posseïm aquesta nova vida, sinó que a més la irradiem sobre els altres. El Papa Francesc, quan aleshores era el Cardenal Bergoglio, en una homilia del Corpus Christi, digué: «Així com és formós després de combregar, pensar la nostra vida com una Missa perllongada en la que duem el fruit de la presència del Senyor al món de la família, del veïnat, de l'estudi i del treball, així també ens fa bé pensar la nostra vida quotidiana com a preparació per a l'Eucaristia, en la que el Senyor pren tot allò nostre i ho ofereix al Pare».

«Aquesta és la voluntat del meu Pare: que tots els qui veuen el Fill i creuen en Ell tinguin vida eterna»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús es presenta com el pa que dóna la vida. A primera vista, la definició que fa d'Ell mateix és curiosa i paradoxal; però, quan anem més a fons, ens adonem que en aquestes paraules es manifesta el sentit de la seva missió: salvar l'home i donar-li vida. «La voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que Ell m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia» (Jn 6,39). Per aquest motiu i per a perpetuar la seva acció salvadora i la seva presència entre nosaltres, Jesucrist s'ha fet aliment de vida a favor nostre.

Déu fa possible que creguem en Jesucrist i ens atansem a Ell: «Tots els qui el meu Pare em dóna vindran a mi, i jo no trauré pas fora ningú que vingui a mi, perquè no he baixat del cel per fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat» (Jn 6,37-38). Atansem-nos, per tant, amb fe a Aquell que ha volgut ser el nostre aliment, la nostra llum i la nostra vida, ja que «la fe és el principi de la vida veritable», com afirma sant Ignasi d'Antioquia.

Jesucrist ens convida a seguir-lo, a alimentar-nos d'Ell, puix això és el que significa veure'l i creure en Ell, i alhora ens ensenya a fer la voluntat del Pare, tal com Ell la duu a terme. En ensenyar als deixebles la pregària dels fills de Déu, el Parenostre, va posar seguides aquestes dues peticions: «Faci's la vostra voluntat així a la terra com es fa en cel. El nostre pa de cada dia, doneu-nos, Senyor, el dia d'avui». Aquest pa es refereix no solament a l'aliment material, sinó a Ell mateix, aliment de vida eterna, amb qui hem de restar units dia rere dia amb la cohesió profunda que ens

dóna l'Esperit Sant.